

تأثیر کلرید کلسیم بر خصوصیات کیفی و عمر پس از برداشت میوه توت فرنگی رقم کردستان

مصطفی عطری، منصور غلامی، فرهاد کرمی

دانشگاه بوعلی سینا، دانشگاه همدان

توت فرنگی به عنوان یکی از محصولات با ارزش در بخش باغبانی است که میوه های آن عمر قفسه ای بسیار کوتاهی دارد. در این تحقیق به منظور معرفی روش های مناسب برای بهبود شرایط نگهداری پس از برداشت، اثر غلظت های مختلف کلرید کلسیم بر بهبود عمر نگهداری و برخی خصوصیات کیفیت میوه توت فرنگی رقم کردستان در دو زمان پیش از برداشت به صورت محلول پاشی و پس از برداشت به صورت غوطه وری بررسی گردید. محلول پاشی برگی با غلظت های ۰، ۰/۳ و ۰/۵ درصد کلرید کلسیم در زمان های ۱۸ روز، ۱۸ و ۲۱ روز و ۱۸، ۲۱ و ۲۴ روز پس از تمام گل بر روی رقم برده انجام گرفت. سپس در هنگام بلوغ تجاری، میوه های هم اندازه و هم رنگ برداشت شد و به یخچال منتقل گردید. در تیمار دیگری میوه های توت فرنگی در محلول صفر، نیم و یک درصد کلرید کلسیم، به مدت پنج دقیقه غوطه ور شدند. سپس گروهی از خصوصیات کیفی هر ۲ روز یکبار اندازه گیری گردید. نتایج به دست آمده از این آزمایش نشان داد که محلول پاشی بوته های توت فرنگی با کلرید کلسیم به صورت تنها و قبل از برداشت، بر روی صفات سفتی بافت میوه و درصد لهیدگی میوه ها (درصد ماندگاری) تأثیر کاملاً معنی داری داشت. همچنین اثر غوطه ور نمودن میوه ها در محلول کلرید کلسیم نیز فقط در مورد صفت درصد لهیدگی میوه ها معنی دار بوده و در مورد بقیه فاکتور های مورد اندازه گیری تفاوت معنی داری ملاحظه نگردید. با توجه به نتایج این پژوهش، به نظر می رسد که محلول پاشی با کلرید کلسیم بر روی بوته های توت فرنگی، ۱۸ روز بعد از تمام گل و با غلظت نیم درصد (ترجیحاً ۳ مرتبه به فاصله هر دو روز) موجب کند شدن لهیدگی و افزایش عمر قفسه ای این میوه ها می گردد.